

UVODNI TEKST ZA OTVARANJE SIMPOZIJA

(Ž. 13,17–19.20.21.22.)

„... moje je mišljenje bilo i bit će da svaki kršćanin mora nastojati razgovarati s učenim ljudima. Što su učeniji, bit će bolje. To je potrebnije onima koji idu putem molitve; a što su duhovniji, treba im više.

Neka se nitko ne zavarava govoreći da teolozi koji ne vrše unutarnje molitve ne podržavaju one koji je vrše. Ja sam govorila s mnogim teolozima, jer sam im odvijek bila prijateljica, a od prije nekoliko godina nastojala sam češće razgovarati s njima. Ako neki od njih i nemaju iskustva, oni nisu protivnici duhovnoga života, a niti su u njemu nezalnice; jer u Svetom pismu kojim se bave nalaze vazda istinu dobroga duha. Ja držim da čeljade odano molitvi, koje razgovara s teolozima, ako neće sžmo da se prevari, ni zloduh ga neće prevariti obmanama. Vjerujem da se zli dusi boje ponizne i kreposne znanosti. Oni znaju da će biti otkriveni, pa će morati odmagliti s gubitkom.

Rekoh ovo, jer neki misle da teolozi, neiskusni u duhovnom životu, nisu za one koji se bave unutarnjom molitvom. Rekoh vam već da je duhovni vođa potreban, ali ako on nije učen, velika je neprilika. A ogromna će pomoć biti razgovarati s njim ako je krepostan. Ako se teolog i ne bavi duhovnim životom, koristit će mi. Bog će ga uputiti što me mora učiti, pa će i njega učiniti duhovnim da nam koristi više. Ne govorim to bez iskustva”.

„Ja uvelike hvalim Gospodina, a mi žene i oni koji su neuki morale bismo mu beskrajno zahvaljivati, jer ima ljudi koji su s tolikim naporima postigli istinu koju mi... ne znamo. ... Mi bismo morali neprestano moliti za one koji nam donose svjetlost. I još više te hvalim, Gospodine, što tolike budiš da nas probude. Drži ih, Gospodine, svojom rukom i pomози im da oni pomognu nama. Amen”.